

М. Ю. Ізосімова

Простяков Сергій Михайлович

ПРОСТЯКОВ Сергій Михайлович (19. 02(04. 03). 1911, Москва — 1997, Одеса) — актор. Народний артист РРФСР (1960). Учасник 2-ї світової війни. Бойові нагороди. Навчався у студії при «Зеленому театрі» (Москва, 1936; викладачі [С. Ахметелі](#), М. Охлопков). Від 1937 працював в Камерному театрі О. Таїрова, згодом у Театрі юного глядача (обидва — Москва). Від 1945 — у театрах Могильова та Бреста в Білорусі. 1949—66 — актор Театру Північного флоту (м. Мурманськ, РФ), де зіграв головні ролі у виставах за п'єсами О. Островського, В. Вишневського, О. Арбузова, А. Чехова, В. Шекспіра, Й. Гете, Лопе де Веґи. 1967—91 — актор Одеського драматичного театрі імені А. Іванова, де, зокрема, зіграв ролі Войницького («Дядя Ваня» А. Чехова), Рябцова («Занепад» І. Бабеля), Ліра, Отелло («Король Лір», «Отелло» В. Шекспіра). Мав аристократичну зовнішність з вольовими рисами обличчя, володів талантом перевтілення. Знімався у фільмах: «Випадок зі слідчої практики» (1968, режисер Л. Агранович, роль Професора Аношина), «Синє небо» (1971, режисер М. Толмачов, роль Лікаря Диганова), «Чарівний голос Джельсоміно» (1977, режисер Т. Лисиціан, роль 3-го «Лікаря»; усі — Одеська кіностудія).

Бібліографічний опис:

Простяков Сергій Михайлович / М. Ю. Ізосімова// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-883881>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).